

Av eldste
Massimo De Feo

i De sytti

En lærdom fra mine foreldre

misjonærene. Senere ble vi døpt og bekreftet. Jeg var 10 år og Alberto var 11.

Da jeg var 18 år, spurte jeg min far om han ville hjelpe meg å betale for misjonen min. Først sa han: "Ikke tale om. Det er for mye penger." Men et par dager senere spurte han meg: "Ønsker du virkelig å reise på misjon?" Og jeg sa. "Ja. Av hele mitt hjerte." Min far sa at han ville hjelpe meg.

Jeg forsto ikke hvorfor min far ville betale en så høy pris for meg. Så gikk det opp for meg at det var fordi han elsket meg. Det fikk meg til å tenke på Jesu Kristi offer for oss. Han betalte den høyeste prisen fordi han elsket oss.

Da jeg kom tilbake fra misjonen, var min mor svært syk med kreft. En dag spurte hun meg om jeg ville lære henne å be. Hun ønsket å be for meg. Selv med sine smerter tenkte hun på andre. Hun minnet meg om Jesus også. Da han sonet

for oss, hadde han store smerter. Men han ba for oss.

Selv om mine foreldre aldri sluttet seg til Kirken i dette livet, var de gode eksempler for meg. Jeg er takknemlig for de lærdommer jeg fikk fra dem. Vi kan lære mye fra våre foreldre, lærere og ledere hvis vi er åpne for det de underviser oss. ●

Jeg vokste opp i en liten by i det sydlige Italia. Min familie var ikke medlemmer av Kirken. En dag, da jeg var 9 år gammel, banket to misjonærer på døren vår.

Mine foreldre var ikke interessert i det misjonærene hadde å si, men det var jeg. Det var også broren min, Alberto. Våre foreldre lot oss fortsette å møte